

Păstorii și plugarii

Vasile Alecsandri

I

Priviți pe cele dealuri înalte, înverzite,
Pe-acele largi poiene cu flori acoperite,
Priviți, străini de lume, păstorii cei români,
Aproape de-a lor turme păzite de-ai lor câini,
Trăind o viață lină în tainica natură,
Cu buciul în mână, cu fluierul la gură.
Cereasca limpezițe, precum într-un izvor,
Alin se oglindește în sufletele lor...

Voi toți, care de dâșii ați râs fără muștrare,
Jos capul, o! nemernici loviți de admirare.
Un paloș de izbândă există-n orice fier,
În tot păstorul astăzi există-un scutier!

II

Priviți pe cea câmpie frumoasă, roditoare,
Plugarii, muncitorii lucrând în foc de soare.
Pe fața lor cea blândă, pe ochii lor cei vii
Adie boarea dulce din verzile câmpii.
Sub mâna lor e sapa, hârlețul, coasa, plugul.
Alături cu dâșii stau boii purtând jugul,
Și tot ce-i înconjoară, deal, luncă, șes, izvor,
E pacinic ca blândețea din sufletele lor.

Voi toți, care de dâșii ați râs fără căință,
Jos fruntea, o! nemernici căzuți în umilință.
O spadă-a răzbunării există-n orice lanț.
În tot românul astăzi există-un dorobanț!